

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 25. IV. - 1. V. 2016.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	+IVAN i obit. Poljak, IVAN Kuntić, obit. Hojanić, ZLATKO, ANICA, IVAN, STJEPAN god. i obit. Galović, đuro, mijo I martina Čvek, STJEPAN, ANTUN i JALŽA Pavlović, MARTIN i obit. Fulir, RUŽA, PETAR, FRANJO Sedinić, FRANJO Kuntić, MIRO i MIRICA Škes, KATICA Trempetić, VINKO, STJEPAN i MARICA Petljak, nakana sv. Josipu, KATICA god. i STJEPAN Hojanić, STJEPAN Grljak god., MARICA Čorak, STJEPAN i MATO Beštak, LUKA, JULČA i obit. Vuger, IVAN i obit. Popović, obit. Kereš, IGOR i DARKO Gusak
SRI.	u 18.00 sati	+ MARKO god. i DRAGICA Novosel, JOSIP Kokot
ČET.	u 18.00 sati	+ ZLATKO Kočić god., MILE Alilović god.
PET.	u 11.00 sati u 17.00 sati	– nakana – Nakana za lovce
SUB.	u 17.30 sati	– vjenčanje
NED.	u 9.15 sati u 11.15sati	+ JURAJ, JELICA i ANA Hojanić – Župna K R I Z M A

OBAVIJESTI:

U nedjelju sakrament svete Potvrde biskup Msgr. Ivan Šaško podijelit će našim Krizmanicima.

Krizmanici u utorak i u srijedu u crkvi proba u 19.30 sati, obavezan dolazak, ako je moguće neka dođu i kumovi.

U subotu u 19.30 sati ispovijed **KRIZMANIKA** kumova i članova obitelji

Utorakom iza svete mise **TREĆE SRCE** moli za Nerođene

Četvrtkom iza svete mise Klanjanje pred **PRESVETIM**

Vjeronauk za **PRVOPRIČESNIKE** po rasporedu

U petak imamo **ŽUPNO KLANJANJE** Presveto će biti izloženo u 10.00 sati, sveta misa bit će u 11.00 sati, a iza svete mise Presveto će biti izloženo do 16.00 sati.

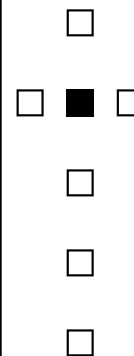
Imate najnoviji broj: GLAS KONCILIA, župni listić...

www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ □ Broj umnoženih primjeraka: 500
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ VUGROVEC □
godište XII, broj 17(589)
24. travnja 2016. godine

V. VAZMENA NEDJELJA (Iv 13,31-35)

Pošto Juda iziđe iz blagovolišta, reče Isus: “Sada je proslavljen Sin Čovječji i Bog se proslavio u njemu! Ako se Bog proslavio u njemu, i njega će Bog proslaviti u sebi, i uskoro će ga proslaviti! Dječice, još sam malo s vama. Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas, tako i vi ljubite jedni druge. Po ovome će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge.”

Komentar:

Evangelje ovoga dana govori o Isusovu času. Spominje se Juda koji izlazi iz zajedništva. Isus to naziva časom svoje proslave, a nama to izgleda časom Isusova razočaranja. Međutim, Isus uvijek sve drukčije gleda.

Isus, poslušan do smrti, sav je ispunjen ljubavlju. I kad mu Juda himbeno bude pristupio da ga poljupcem izda, Isus će ga nehimbeno, iskreno i iz dubine srca nazvati prijateljem.

Isusa su izdali, oklevetali, osudu ostvarili, a on ostaje u ljubavi prema svima.

Osjetljivi smo kad nam se ljubav ne uzvratiti. Naša je ljubav krhka, nepouzdana, nestalna i kratkoročna. Ti, Gospodine, ljubiš i onda kada ne zavrjeđujemo.

Pitaš me, kao nekoć Petra: “Ljubiš li me?” Prečesto sam zatajio u ljubavi. Daj mi milost da rastem u ljubavi.

O RABINU KOJI SE ZNOJIO DOK JE SLUŠAO PROBLEME DRUGIH LJUDI

Empatija je termin koji treba ispravno shvatiti, jer ga se često brka sa simpatijom. Suosjećati s nekim, dijeliti s njim njegove osjećaje (simpatija) ne znači i opravdati tu osobu, dok biti empatičan znači vidjeti stvarnost iz perspektive druge osobe. Moja je majka uvijek govorila: "Nemoj prosuđivati nikoga dok nisi bio na njegovu mjestu. Nemoj suditi druge jer ne znaš kroz što prolaze."

Moj je otac često pripovijedao zanimljivu priču o jednome od naših praujaka, koji je bio glavni gradski rabin.

Rabinovi sljedbenici dolazili su k njemu i iznosili mu svoje probleme. Jednog je jutro tako, kao i obično, primao molbe. Kasnije toga dana pomoćnik ga je upitao zamijetivši kako se znoji: "Učitelju, zašto se tako znojite, ta ne podnosite nikakav napor?" Rabin mu je odgovorio: "Ne podnosim nikakav napor? Ne shvaćaš li? Kad mi netko iznese svoj problem, ja moram, kako bih mu pomogao, taj problem osjetiti.

Moram skinuti svoju odjeću i odjenuti njegovu. Sada mogu osjetiti njegov problem, ali mu ne mogu pomoći jer sam previše subjektivan. Zato, kako bih ponovno postao objektivan, moram svući njegovu odjeću sa sebe i ponovno odjenuti svoju. Sjedim ovdje cijelo jutro, svlačeći se i oblačeći, i ti mi kažeš da ne podnosim nikakav napor?"

Biti empatičan (suosjećajan) znači moći navući na sebe odjeću druge osobe. A to je važno u svakome odnosu. Primjerice u odnosu između roditelja i djece. Roditelji razmišljaju na način na koji razmišljaju odrasli. I tako ne mogu znati kako se osjeća dijete. A biti u stanju suosjećati sa svojim djetetom u roditeljstvu je od neizmjerne važnosti.

Prema priči rabina dr. Abrahama Twerskog

Ljubav nam se vraća onoliko koliko je mi dajemo drugima.

Ljubav je umijeće; dobro naučiti ovo umijeće najvažnija je stvar na svijetu.

Erich Fromm

Ljubi Boga, služi Bogu - u tome je sve.

sv. Klara Asiška

DAROVI ZA CRKVI

1. **FABIJAN FRANJIĆ** Odv. Poljaki 24, Prekrvršje **150 Kn**

Svim darovateljima iskreno hvala!

SAKRAMENAT SVETOG KRŠTENJA PRIMILI SU:

NUŠA STANIĆ prvo dijete Dalibora i Petre r. Glavan iz Prekrvršja
DAVID ĐURAN prvo dijete Željka i Nikoline Starjački iz Šimunčevca

Roditeljima želim obilje Božjeg blagoslova u odgoju djece!

OVIH DANA NAPUSTILI SU NAS:

SPOMENKO FRANJIĆ iz Prekrvršja u 60. godini.

MARA DUMIĆ r. Čvek iz G.Vugrovca u 88. godini.

Dobri Bože uvedi ih u svoje vječne stanove!

TATA, NE VIDIM TE!

Jedna sretna obitelj živjela je u kući na rubu grada. Jedne je noći u kuhinji izbio požar. Dok se vatra rasplamsavala, roditelji i djeca istrčali su iz kuće. Iznenada su u paničnom strahu otkrili da nema najmlađeg člana obitelji, petogodišnjeg dječaka. On se, uplašen vatrom i zbunjen gustim dimom popeo na kat. Što da rade? Otac i majka su se očajnički gledali, dvije su sestre počele vikati. Vratili su se u kuću zahvaćenu vatrom bilo je nemoguće. Vatrogasci još ne bijahu stigli. Iznenada, gore u potkrovlju, otvori se prozor. Dječak proviri i stade vikati: "Tata! Tata!" Otac priđe i poviče: "Skoči!" Dječak je pred sobom vidio samo vatru i crni gusti dim, a kad je čuo glas odgovorio je: "Tata, ja te ne vidim!" "Vidim ja tebe, slobodno skoči!" vikao je otac. Dječak je skočio i začas se, živ i zdrav, našao u snažnom očevu zagrljaju.

Priča ističe pouzdanje koje treba imati naša molitva. Dijete na prozoru kuće koja gori - zar to nije slika kršćanina pred Bogom? Kad se nađe u opasnosti, on može čuti kako mu se Bog obraća: "Pouzдай se u mene, baci se u moje ruke." Kršćanin je često u napasti da odgovori: "Oče, ja te ne vidim!" Naš hod zemljom je zamračen, no Bog nas vidi i to je najvažnije. Bog nas nikad ne ostavlja, ni na trenutak. On nas drži za ruku i onda kada mi toga nismo svjesni.